

MELBOURNSKÝ

duben - květen 2021

KVART

SOKOLSKÝ LIST Vydává SOKOL MELBOURNE Inc. Národní dům 497 Queensberry St., North Melbourne, VIC, 3051

Den matek 9.5.2021. V Československu se začal slavit tento svátek roku 1923. Jeho propagátorkou byla Alice Masaryková.

VZPOMÍNKY NA PRAHU

*Až jednou zase budeš stát pod nebem plným hvězd
a pohlédneš na Hradčany nad Vltavou ...a zpět,
zdali si také vzpomeneš jak jsme tam spolu stáli
a romantické myšlenky nám v srdcích sladce hrály?*

*Je tomu dlouhá řada let a bylo mnoho změn.
To naše krátké mládí se proměnilo v sen.
Cesta našeho života se krutě rozdvojila
A naše tajná přání se vůbec nesplnila...*

*A přece něco zůstává k čemu se vracím často –
Slavné, malebné Hradčany... proslulé Staré Město.
Spěňená voda Vltavy, ta jistě teče stále --
A pozlacená obloha zdobí ten obraz dále.*

*Půvab a šum plynoucích vln – ty nelze zastavit.
Kouzlo a jas zářících hvězd – ty nelze zatemnit.
Jana Diakovská. (2021)*

Oznámení

Ze stolu výboru

V neděli 14. března se konala řádná dodatečná valná hromada (AGM) Sokola za přítomnosti členů a v dostatečném počtu proxy. Byl přečten zápis z loňského roku, zprávy činovníků a oznámen nový výbor.

Hlavní představitelé zůstávají a jsou to:

President: Michal Krejčí

Zástupce: Věra Zlatý

Tajemník: Vlasta Šustek

Noví členové výboru:

Ivan Hejl, Petra Hejl, Zbyněk Nop

Děkujeme všem, že jsou ochotni přijmout náročné úkoly, které jsou vykonávány bezplatně.

Finanční zpráva Borise Kubeše

Přestože se činnost Sokola musela zastavit vzhledem k pandemii covid19 zůstala naše organizace solventní.

Stav k 30.6.2020: \$29,771.19

Stav k 31.12.2020: \$23,739.00

Navíc jsme dostali dobrou zprávu z ministerstva zahraničních věcí, že nám bude udělen příslib 350 000 Kč což obnáší zhruba \$20,500.00. Tato finanční pomoc je vázána na restauraci prvního patra kde bude staročeská krčma tedy Bohemian Tavern.

Voláme na pomoc ochotné ruce podpoře tohoto dobrého plánu.

Bohemian Tavern design

Skupina "Osobní tvorby"

Posloucháte rádi vyprávění svých příbuzných a přátel? Připomene vám to vaše vlastní zážitky a dostanete chuť o nich alespoň napsat? Určitě jich máte hodně a bylo by to škoda kdyby o nich nikdo neslyšel a tyto perličky se navždy ztratily. Z vlastních zkušeností vím, že je to lehčí dostat kuráž do psaní v kruhu osob s podobnými zájmy, kde si můžeme popovídat a poradit, a začít psát! Česky nebo anglicky.

Proto jsem ochotná založit takový kroužek.

Máte-li o něco takového zájem, kontaktujte mě.

Jana Diakovsky.

Tel. 9557 6464, mob. 0419 579 673

E-mail :- jana.diakovsky@bigpond.com

Již tradičně - Křížová cesta

Srdečné pozvání od správy Šumavy

Kde: Na Šumavě Peksa Park

Kdy: 10am na Velký Pátek 2. Dubna 2021

S kým: Důstojný Otec Anthony z Belgrave

Kdo: Místní Čeští katolíci

Jak: Česky a Anglicky

P.S: Z důvodu covidu nebude bohužel letos občerstvení

Česká škola Bayside (v Přímoří)

Zahájila už 20. února. Pokračujeme vždy 14ti denně.(3.4, 17.4, 15.5, 29.5, 12.6, 26.6, a 10.7)

Od 14:30 do 16:00 v Cheltenham Kostel.

Děti od 2 let vítané.

Vede Vlasta Šustek

Tel. 0408 088167

Potáborové setkání

Letošní taborák se nečekaně vydaril. Přišlo přes 50 příznivců Šumavy, tábora, taboráků no prostě lesní přírody. A tak jsme si mohli zase po roce užít tuhle laskominku. Obrázek mluví za nás. Opečeným buřtům zdar!

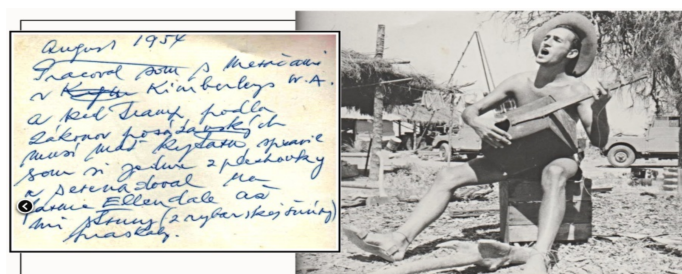

100 let trampingu ve fotografii

Převzáno z českého trampského magazínu online. Více fotek najdeš na níže uvedené webové adrese. <https://www.trampsky-magazin.cz/> V levém menu pod "Rubriky" klikni na "Sto let trampingu ve fotografii".

V první části této unikátní fotovystavy najdeš celkem 220 koláží obsahujících kolem tisícovku archivních fotografií a ilustrací ze samotných počátků trampingu, vhodně doplněných ukázkami z dobového tisku. A to jak trampského, tak paňourského a to i v kontextu doby, aby bylo vidět s čím vším se trampští průkopníci museli potýkat. Mnohé z těchto fotografií ještě nebyly nikdy veřejně publikovány, pocházejí z různých starých osadních kronik a cancáků, z rodinných archívů. Jiné už zveřejněny byly, odkud je tvůrce této fotovystavy Miloš Kapoun - Obluda z osady Paběrky převzal. Základem výstavy je Obludova sbírka archivních fotografií, na které pracoval několik let a kterou by i nadále rád rozšířil o fotografie další, aby zde mohly být pohromadě všechny trampské regiony. Například si stěžuje, že trampské fotky z let okupace a poválečných let jsou velice nedostatkovou záležitostí. Pokud máš doma fotografie které bys Obludovi chtěl/la zapůjčit, napiš mu na jeho mail: obludi@atlas.cz Postupně budou na Trampském magazínu zveřejněny i další díly této fotovystavy a to z let 1940 - 1950, 1950 - 1960, 1960 - 1970, 1970-1989 a po roce 1989.

Indos v te době jezdil po severním QLD a pracoval příležitostně na farmách a také hledal cín v potokách. Jen abys vedel o kom je rec, později když se usadil, oženil a mel rodinu tak na Tasmani i provadel instruktáže "bushcraft"- prezivani v busi v nouzi jen s minimalnimi prostredky - pro tasmanske zachranare a policii. Byl jejich poradce. M.

Ráno s maminkou

Když mi bylo kolem čtyř let, bydleli jsme ještě v malém bytě – kuchyň a pokoj. Už nás bylo pět. Ráno odešli bratři do školy, ale já ještě zůstávala v postýlce, která stála v rohu obývací kuchyně. Maminka zatím vyvětrala peřiny a poklidila. Mami, já mám hlad, volám. Tak pojď, říkávala. Převléknu tě, učešeme vlásky a dáš si snídaničko. Říkávala tomu moucanda. Co to bylo? Šetřilo se a tak nakrájela tvrdší chleba nebo rohlík do teplého sladkého mléka obarveného trochou melty a cikorky. Krmila mě lžičkou. Už jsem sice uměla sama jíst, ale s její pomocí to bylo rychlejší a nevybryndalo se. Přesto jsem ale měla "cinták". Pak se teprve šlo umýt a čistit zuby. Na to maminka velmi dbala. Teplá voda v koupelně nebyla, proto tam maminka donesla ohřátou vodu v hrnku, aby byla teplá do umyvadla a vlažná do skleniček na vypláchnutí zubní pasty. A tu nám dala sama všem dětem na kartáček. Byla to její milá služba, ale i jistá kontrola. Dodnes jí vděčím, že mám zuby v pořádku. Mámína každodenní péče se nám zdála jako dětem samozřejmostí, až teprve později jsme pochopili, že to tak není v každé rodině a že máme opravdu vzácnou, obětavou a dobrou mámu. V.S.

Vzpomínka na maminku

Člověk si myslí, že svojí rodinu dobře zná. Hlavně rodiče, kteří přece zná od narození! A v tom je ten háček. Je zde řada let než jsme se narodili, o kterých moc nevíme. Poněvadž jsou o tolik let starší odsuzujeme je v arogantním mládí, že se od nás liší – že nám nerozumí. Zkrátka, naše pokolení očekává něco jiného od života a máme na to právo. Ale není chyba jenom na naší straně, když se obhajujeme, že jejich styl života je staromódní. Mohli by se víc snažit nám rozumět a dát nám šanci je lépe poznat jako lidi a nejenom v rolích rodičů. Po různých debatách s maminkou, hlavně když jsem jí pomáhala v kuchyni s vařením nebo s pečením, jsem na to s překvapením přišla, že jsem ji neznala tak dokonale jak jsem si myslela.

Jako mladé děvče věděla, že eventuálně bude dědit vesnický hostinec a bude potřebovat výuční doklady aby dostala živnost. Rodiče se rozhodli poslat na rok do Prahy, kde prodělala kurz vaření a pečení v Masarykově koleji. Byla tam na internátě ráda vyprávěla o té době svého života. Začalo mě to zajímat a napadlo mě pár otázek.

Pokračování na straně 4...

...pokračování ze strany 3

Vzpomínka na maminku

„Mami, jaké to bylo v tom internátě? Co jste dělali večer, nebo v neděli?“

„No to víš. Měly jsme určité studie, čtení a písemné úkoly. Každý týden jsme musely psát domů a bavily se mezi sebou. Bylo nás tam asi 30, z každého kouta republiky, tak jsme měly o čem povídat.

Nikdy nás vzala slečna kuchařka na procházku Prahou, nebo paní kuchařka do kostela. Pro mě to bylo všechno nové.“

„A poznala jsi nějaké Pražany? Děvčata a mladíky svého stáří?“

„No to víš že ano. Dokonce jsem byla párkrát pozvaná v neděli na oběd rodinou, která měla tři děti mého stáří. Byli na mě moc hodní, ale musela jsem si dávat pozor abych neřekla něco Hanácky. To mě hned začli škádlit a zpívat ‚Já jsem děvče z Hané, jako malované.‘...“

O tomhle jsem nikdy doposud neslyšela. Vycítila jsem zvláštní změnu v mamčině vyprávění. Jakoby tak nějak omládlá.

„A líbili se ti mladí Pražané? Byli jiní než vesnická chasa?“ Maminka zaváhala a letmo se na mě od kamen podívala.

„Ale, ale, ty máš dnes jakousi vyzvídávací náladu.... To víš, že se mě zdáli úplně jiní. Měli docela jiná zájmy. Byla jsem mladá a lichořilo mi to, když o mne někdo ukázal zájem. Nemohla jsem tomu uvěřit, když mě syn z té rodiny doprovázel na internát a zeptal se jestli bych s ním šla příští sobotu do divadla. Studoval právo na Karlově Univerzitě a já byla nezkušené děvče z dědiny.“

Nikdy mi ani ve snu nenapadlo, že by maminka mohla mít nějakou romantickou známost než potkala tatínka. Poprvé za tolik let, až zde v Austrálii, když už byla skoro 20 let vdova, zavzpomínala na tuto epizodu svého života. Vycítila jsem, že ty vzpomínky měly nostalgicky nádech, i když se tvářila, že to nehrálo žádnou důležitou roli. Ukončila vyprávění tím, že rok učení skončil a ona se vrátila domů.

„No dobře, mami, ale počkej, jak to dopadlo s tím studentem?“

„No jak to dopadlo. Párkrát jsme se setkali a lépe se poznali. Dokonce na poslední procházce kolem pobřeží Vltavy jsme si slíbili, že zůstaneme ve styku až odjedu. Několikrát jsme si napsali,... Ale zkrátka, nemělo to být a naše cesty se rozdvajily..“

I když se snažila dát dojem, že to pro ni nic neznamenal, obě jsme si uvědomily, že to není pravda. Moje představa o mamince se úplně změnila. To, že mi dovolila nahlédnout do jednoho tajného koutku svého srdce nás zblížilo. Porozuměla jsem jejím vzpomínkám a tak vznikla moje básnička. Snad by se jí líbila.

Jana Diakovská

Domov - část první

info shromážděno p. Alešem Nebeským

VESNÍČKA (Retirement Cluster Village), později DOMOV, pro české a slovenské přistěhovalce v Melbourne je v těsném sousedství dnešního Českého národního domu (původně budovy Sokolské jednoty v Melbourne).

Podnět a začátky DOMOVA jsou také úzce svázány s existencí Sokola v Melbourne. Sokolská jednota byla založena v Melbourne již v roce 1950, po pěti letech ale pro nedostatek zájmu zanikla.

K oživení její činnosti došlo po příchodu "posrpnové" vlny emigrace v roce 1968. V roce 1975 vedení Sokolské organizace ve spojení s dalšími krajskými organizacemi a pomocí štědrých jednotlivců zakoupilo dodnes sloužící budovu Národního domu. Svépomocí členů a dalších krajanů byla vybudována tělocvična a společenská místnost. Postupnou integrací posrpnových emigrantů opadl zájem o sportovní i společenskou činnost. Od roku 1977 byla budova udržována a po čase přejmenována na "Český sokolský národní dům".

Po zaplacení budovy v roce 1988 byl vytvořen nový výbor, jehož předsedou byl zvolen Pavel Pospíchal. Během dalších let došlo k podstatným úpravám společenských místností, zlepšena knihovna, kuchyň, instalován bar, výtah a řada dalších úprav. Renovace byly financovány pronájmem, dary členů ale také příspěvky české a australské vlády. Základem činnosti byly společenské a kulturní akce, výuka českého jazyka, dětské besídky a setkání zájmových skupin.

...Pokračování na straně 5...

...pokračování ze strany 4

Domov - část první

Současně se výbor Sokola začal věnovat sociálním otázkám a pomoci krajanům. V roce 1994 po změnách viktoriánských právních vznikla a byla registrována organizace Sokol Melbourne Inc. a budova přejmenována na „Český národní dům“. V roce 1993 byl starosta Pavel Pospíchal telefonicky požádán nemocným členem výboru o pomoc. Pozornost výboru se tím více zaměřila na otázku stárnoucích a opuštěných členů Sokola. Fred Rosenfeld, který byl v té době členem a místo předsedou výboru Sokola ve svých vzpomínkách píše (Kvart březen 2010):

“V červnu 1993 pan Pavel Pospíchal, prezident Sokola Melbourne Inc., asociace Čechů a Slováků ve Viktorii, obdržel telefonát od jednoho člena české komunity. Byl to člen výboru, který se nezúčastnil několika schůzí výboru ze zdravotních důvodů. Žádal pana Pospíchala o návštěvu, jelikož se prý jednalo o důležitou věc.

Pan Pospíchal byl uvítán jen stínem bývalého vysoce vyznamenaného vojáka Korejské války, který byl viditelně velmi nemocný. Řekl, že mu lékař dává pouze šest měsíců života. Tento muž žil o samotě. Jediný kontakt se světem byla jednou za týden návštěva od české RSL. Všechny jiné pomocné služby mu selhaly. Zemřel tři neděle po návštěvě pana Pospíchala”.

Domov - část druhá bude uveřejněna v příštím Kvartu.

Fejetony o odvaze - 3. Odvaha podhorská

Bylo dostudováno. Otec rozhodl, abych po maturitě a tím také po dosažení kvalifikace učitelky prvního stupně jala se starat sama o sebe. Jako třetí dítě v pořadí měli rodiče jaksí právo, abychom se už konečně osamostanili. Ten rok promoval i můj nejstarší bráška Sláva a prostřední bratr Pavel byl už pár let technikem.

Moje umístěnka mě zavála do podkrkonoší. Je to nádherně malebný kraj, chudší políčka, hnědé trámové chaloupky s bílým spárováním a muškáty za okny. Vesnice Starý Rokytník se táhla údolím přes čtyři kilometry. Ve středu obce pod kopcem u kostela byla pěkná škola – dvoutřídka, do které cupitaly děti v zimě, v létě a i na lyžích. Blížil se konec prázdnin 1959 a začátek mého působení. Máma mě tehdy ještě doprovodila až na místo. Vezly se peřiny, kastrolky, šaty. Ostatní se postupně prikoupilo. Šly jsme se tam projít na kopec proti vilce, kde jsem měla přidělenou místnost. Chleby k obědu jsme si vzaly s sebou. Sedly jsme si na mez do stínu šípku a já si

položila hlavu do maminčina klína. Ještě jednou, naposled ... Pak přišel čas být sama. Nebála jsem se. Byla jsem vychovaná k sebedůvěře maminčiným i tátovým klidem a otcovou rozhodností poradit si, jak to on uměl v době nebezpečí války i v krizi komunismu, kdy se rozhodl být duchovním a tím i tiše čelil nastávajícímu duševnímu útisku lidí. Byla jsem odchovaná Sokolem ke zdatnosti těla, ale i vyrovnanosti ducha a byla jsem také od pěti let vedená církevní nedělní školou na Vinohradech k vnitřní síle víry. Proto, když jsem někdy cítila trochu nejistoty byly tu tiché modlitby, které mě posílily a vrátily do hladiny klidu. Hned v první den školy, když jsem se postavila v osmnácti letech před lavice a v tom se na mě upřely oči dvaceti vyjevených dětských tváří, cítila jsem najednou nečekanou sílu učitelé dětí, jen o pár let mladších než jsem já. Usmála jsem se, napětí povolilo, autorita neuspěla, ale přešla v pospolitost. Začali jsme si rozumět. Měla jsem odvahu začít a přinést novoty do výuky, ale i obhájit je před padesátiletým řídícím učitelem p. Jezdinským, který je nakonec i následoval. Ať už to bylo kreslení, zpěv, vlastivěda nebo tělocvik. Často mi svěřil děti své třídy i do tělocvičny nebo na vycházku. – Vy už to s nimi umíte, tak je vezměte všechny s sebou. Co já bych dělal na bradlech .. Měl své zlaté trivium a to uměl náramně. Také mi otcovsky radíval: - Nenechte si tu, paní učitelko, tykat. Ono se totiž říká hůř vy vole, než ty vole ... - Někdy to chtělo odvahu navštívit doma rozhněvaného otce dítěte, když kluk ve třídě něco provedl a já šla věci urovnat.

Nejhorší to bylo u Huměňuků. Doma byli na kluka tvrdí a proto byl pak ve škole zlý na děti. Taky u Pochobradských býval kříž. Matka rodila každým rokem, přitom chodila denně do kravína, v jejich domku páchl obecní kozel a šestnáctiletá nejstarší dcera se už musela vdávat. Slovo pořádek, klid nebo čistota tam moc neznali. Navíc tragedie. Jejich sedmnáctiletý synek, který začal v JZD jezdit na traktoru zahynul při jedné jízdě. Ale od Pochobradských přicházel další zdroj pracovních sil. Do kravína, na pole, do dílny. Z domácímí úkoly už to bylo horší, proto si je jejich děti někdy napsaly po škole radši se mnou.

Mnozí žáci se těšili, jak z vesnice brzy utečou. Přeci se mi ale podařilo za těch pár let, aby si ten svůj tamější kout oblíbili. Zůstali tak bydlet v místě, začali si upravovat domky a dojížděli do práce do Trutnova či Úpice.

Přišla i nová vlna s odvahou začít renovovat místní kostel. Z toho mám velkou radost. Kolem tohoto kostela jsem chodívala denně a litovala jeho neutěšený vzhled. Proto v současné době žehnám posvátnému úsilí skupiny nadšenců a modlím se za ně i za patrony kostela Šimona a Judy. Budu se těšit, že se snad ještě jedou pojedou podívat na dílo jejich rukou. Téměř po půl století. V. Sustek

Ambasáda České republiky

Ambasádor: Ing. Tomáš Dub

8 Culgoa Circuit, O'Malley, Canberra
canberra@embassy.mzv.cz

Tel: 02 6290 1386 Fax: 02 6290 0006

Provozní hodiny: Pondělí – Pátek 8:45 – 17:15

Konzulát České republiky

169 Military Road, Dover Heights, NSW, 2030

PO Box 132, Vaucluse, NSW, 2030

Tel: 02 9851 6196 Fax: 02 9371 9635

Honorární konzulát České republiky

Honorární konzulka: Lenka ALLEN

Adresa úřadu:

497 Queensberry St., Nth Melbourne, VIC, 3051

Poštovní adresa:

PO Box 8087, Camberwell North, VIC, 3124

Email: melbourne@honorary.mzv.cz

Úřední hodiny: út 11:00 – 15:00.

Pouze po předchozím objednání

DOMOV

507-511 Queensberry Street, North Melbourne

Domov se nachází v centru Melbourne v bezprostřední blízkosti Národního domu a jenom pár kroků od Errol Street, blízko obchodů, bank a tramvajové zastávky. Queen Victoria Market je jenom tři stanice tramvají.

Cítíte li se osamělým/osamělou a uvažujete o změně, nabízí se vám možnost trvalého pobytu v krásném prostředí Domova. Mluvit mateřským jazykem, žít v klidném prostředí ve vlastním bytě a nová přátelství vašich českých sousedů.

Pro bližší informace, prosím kontaktujte Mrs Růžena Bernásková na tel. (03 9645 9897)

DOMOV MANAGEMENT PTY LTD
E-mailem: Info@domovhouse.net.au
Telefon: 0407050029

N.I.K. REFRIGERATION
SERVICE PTY.LTD. AU 06014**COMERCIAL & DOMESTIC
REFRIGERATION SERVICE**

Domestic Washer, Dishwasher & Dryer Service

Call Ivo

0407 369 211

Ph: 03 9705 1929 nikrefrigeration@iinet.net.au

Specials do Prahy a Vídně
Letenky a zájezdy do celého světa
Qatar letí přímo do Prahy

Volejte Evu Jančík

372 Centre Rd, Bentleigh 3202

Tel: 03 9563 9122

Mob: 0413 499 321

Email: eva@bentleigh.net

Mgr. Petra Wiererova LLB

Lawyer

Czech & Australian Law

Wills & Probate Matters
Conveyancing

Property Law

Business Law

Family Law

Mob: 0402 525 625

email: wiererova70@gmail.com

**Inzerujte v našem KVARTu
Česky in anglicky za snížené ceny.**

Roční předplatné:**Za malý prostor \$ 100****Za větší prostor \$ 150**

Rovněž vaše literární příspěvky nebo
zajímavosti rádi otiskneme.

Za novou redakční radu

Zbyněk Nop

Vlasta Šustek

Michal Krejčí

Literární příspěvky možno zasílat na:
kvart.melbourne@gmail.com

7 Sokol Melbourne Inc.
497 Queensberry Street
North Melbourne, VIC, 3051
ABN 91 413 889 508

Contacts Sokol:
Michal Krejčí 0413 225 418
michalsokolnik@gmail.com
Vlasta Šustek 0408 088 167

Milan Kinda
Senior Sales Executive &
Licenced Estate Agent
0439 821 044
milan.kinda@raywhite.com

Ray White Manningham
T 03 8841 2000 F 03 8841 2099
5/259 Blackburn Road, Doncaster East VIC 3109

raywhitemanningham.com.au

Prestige Auto Works Pty Ltd

THE COMPLETE MECHANICAL AUTOMOTIVE SERVICE
& REPAIR CENTRE

10 Handley Crescent Dandenong, 3175

PH: 9792 2372

George Vyvoda (Director) 0438516035 / Daniel Dyrsmid (Director) 0409219071

Therapy with Michaela
Psychology & Psychotherapy

Michaela Klabanová, MAPS
Psychologist, Psychotherapist

(+61) 0427 118 648

TherapyWithMichaela.com
Michaela@TherapyWithMichaela.com

4 Braeside Drive. Braeside 3195
Mob: 0413 225 418
Ph: 03 8510 8553

Michael Krejčí

ATLAS COLUMNS
Architectural pressed concrete
Pier caps and wall capping - Fence and gate piers - Columns
Window sills - Letter boxes - Architectural custom products

info@atlascolumns.com.au www.atlascolumns.com.au

Sunshine Removals

*Profesionální a spolehlivá stěhovací firma
Melbourne a okolí, Viktorie, do Sydney a Adelaide*

*Nabízené služby:
Stěhování domů a firem zajišťujeme ve Vaší oblasti již přes 10 let.*

☆ přeprava	☆ velké nákladní vozy
☆ demotáž a montáž nábytku	☆ pojištění
☆ balení a rozbalení	☆ konkurenční ceny
☆ krabice a obalový materiál	☆ zaměstnanci s praxí
☆ úklid po stěhování	

*Mirek tel.: 1300 367 059,
mob.: 0419 873 224*

Staňte se členy Sokola

Dospělý:	\$30
Důchodce:	\$20
Manželský pár:	\$50
Rodina dětí zdarma:	\$50

Platba členství je možná přímo do banky Westpac Bank
Account name: Sokol Melbourne Inc
Account num: 290 864
BSB: 033 132

Kontakt:
Vera Zlaty 0411 143 980
vera.zlaty@gmail.com
Vlasta Sustek 0408 088 167
susvals@hotmail.com

FRESH FOOD CORNER
Butcher shop - Poultry shop - Small gods - Groceries

159 Carlisle Street Balaclava 3183 Ph: 9531 1277

* Šunkový salám	* Játrový salám
* Telecí párky	* Kefír
* Debrecinské párky	* Cikánská pečeně

Vodafest - 2021

Czech and Slovak Association Vás srdečně zve na Stavění Máje a pálení čarodějnic.

1/5/2021 10-17h Šumava Peksa Park Belgrave South

Oběd: polévka a guláš s knedlíkem

Oheň a opékání buřtů

S ohledem na současná koronavirová opatření je nutná rezervace míst na emailu **info@vodafest.org**

(počet a jména návštěvníků včetně dětí - uvádějte telefonní číslo nebo email) do 24/4/2021.

Akce se bude konat v souladu se současnými nařízeními týkající se situace Covid-19. Podrobnější informace sledujte na Facebookových stránkách asociace Vodafest.

Review of Bohemian Soiree concert

I've known Ivana Snidr nee Bradova for many years. Ivana and I played together in Sydney and Melbourne Orchestras and many chamber groups. Ivana has been performing and organising the Czech House Chamber Music Concerts since 2005.

It was a delight to attend another of the excellent concerts by Ivana and her colleagues at Sokol, the Czech House in North Melbourne on Sunday February 28th 2021.

The concert began with an electrifying performance of the Bach Double Concerto for two violins, cello and piano. This was the most substantial work on the program and delighted in all three movements. A lovely selection of solo works then followed beginning with the wonderful Trio arrangement of famous Humoresque of Dvorak (Marcela Taylor violin, Ivana Snidr cello, Marta Majka piano), then the spectacular Czardas by Monti (Romana Geermans, violin with Ivana's own composed accompaniment). Ivana closed the first half with superb performance of a sombre and haunting theme of "Schindler's List".

Suitably refreshed after the interval the capacity audience then enjoyed two Bagatelles by Dvorak, the lyrical Poeme of Fibich and in conclusion, a rousing famous chorus from "The Bartered Bride" of Smetana. It was wonderful to hear the audience involvement – they even sang in tune!!!

A notable feature of this concert was the contribution of Ivan Kolarik. Even for a non-Czech speaker such as myself, it was clear that Ivan delivered his poems with conviction, emotion and passion. Pianist Marta Majka did a magnificent job of accompanying her fellow artists in every style on Sokol's superb grand piano. In fact, they joked that they would have liked to make her an honorary Czech. The concert was graced by the bright and youthful presence of the Czech Honorary Consul Lenka Allan, who summed the concert up perfectly when thanking Ivana Snidr and all the performers for a delightful Sunday at the Czech House.

It was a memorable afternoon!

Paul Williams

alumnae bassoonist Melbourne Symphony

Vydává Sokol Melbourne – INC.

P.O. Box 794, North Melbourne, 3051, VIC

www.sokolmelbourne.com.au

If undelivered return to
P.O. Box 794, North Melbourne 3051
Print Post Approved
PP 340742/00052

SOKOLSKÝ LIST

